

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 64. Solemnis ritus in Regis reconciliatione San-Dionysiopoli servatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

cipis ad Ecclesiam reconciliatione, & irri- Sæcul. XVI.
ta absolute facta in oppido sancti Dio- A.C.1593.
nysii die 25. Julii anno 1593. Hos ser-
 mones Bucherus anno sequenti, quo
 seditiosus hic Vir in Belgium secessit,
 Parisiis excusos, rursus Duaci prælo
 subijci curabat, ubi tamen reliquos
 vitæ suæ dies in extrema egestate tran-
 sigrere cogebatur: denique non minori,
 quam Bucherus, insolentia Joannes
 Guarinus professione Franciscanus na-
 tione Allobrox eo impudentiæ devenit,
 ut post virulentam declamationem ea
 de re habitam ad preces Deo faciendas
 adstantes hortatus fuerit, ne Ponti-
 fex, qui Spiritu Dei regitur, & infide
 errare non potest, Navarri precibus se
 facilem præberet, eique absolutionis
 beneficium elargiretur: insuper in ipsum
 Maduanum Ducem invectus eundem
 appellabat versipellem, qui Religionis
 velamine, ut clandestina sua consilia
 exequi valeret, sese contegere non
 erubisset.

§. LXIV.

Solemnis ritus in Regis reconciliatione
San-Dionysio poli servatus.

Postquam in vulgus sparsum, quod *Mem. de*
 Rex die vigesima quinta Julii hæ- *Et, p. 135.*
 resi sua solemniter ejurata a censuris *Maimb. l. 4.*
 solvendus esset, populus turmatim, *pag. 499.*
Hist. Eccles. Tom. LI. Y quam-

Sæcul. XVI.
A. C. 1593.

*Mem. de la
Lig. t. 5.
pag. 403.*

quamquam iteratis edictis prohiberetur, e Parisina urbe ad oppidum sancti Dionysii contendebat, ut hujus rei spectaculo interesset. Eadem ergo vigesima quinta Julii die Dominica Rex mane circa octavam diei horam amictu candido insignis, magno Principum, Procerum, ac nobilitatis comitatu, Helvetiis, ac Scotis, aliisque viris egregia instructis cinctus ad majoris templi Abbatialis valvas accessit, ubi præcedebant duodecim Tubicines, comitante eos innumerabili hominum multitudine festive identidem acclamantium: *Vivat Rex.* Postea Rege ad majorem portam delato, in primo Ecclesiæ ingressu Archiepiscopus Bituricensis Pontificio habitu ornatus in Cathedra, stragulis candidis velata, ex qua insignia Franciæ, & Navarræ hinc inde propendebant, confidebat, adstantibus Borbonio Cardinale, pluribus Episcopis, omnibusque illius Abbatiz Religiosis, qui crucem, & sacrum Evangeliorum librum præseferentes Regem præstolabantur.

Postea idem Bituricensis Archipræsul præprimis quærebat ex Henrico, quis esset, & quid peteret? postquam ille se Regem esse, & in Ecclesiæ Catholicæ Apostolicæ Romanæ gremium recipi petere respondit, rursus interpellavit

Sæcul. XVI.
A.C. 1593.

lavit eum Præful, an id ex animo vel-
let? Rex se istud velle, & optare dice-
bat, ac mox in genua procumbens Deum
Optimum Maximum protestabatur, quod
cupiat in Religione Catholica Aposto-
lica Romana vivere, ac mori, eam con-
tra omnes tutari, vel vitæ periculo pa-
ratus, ac ultro cunctis hæresibus Ec-
clesiæ Catholicæ Apostolicæ Romanæ
contrariis renuntiare. His dictis fidei
professionem charta comprehensam, &
manu propria subscriptam adhuc dum
in Ecclesiæ aditu hærens, ac genuflexus
recitabat, quæ erat his verbis concepta:
„Protestor, & juro in Dei omnipoten-
tis conspectu, quod in Religione Ca-
tholica, Apostolica, & Romana vi-
vere, ac mori, eamque adversus om-
nes etiam cum proprii mei sanguinis,
& vitæ dispendio protegere, defen-
dere, omnibusque hæresibus præfatæ
Ecclesiæ doctrinæ contrariis nuntium
mittere velim., Eodem momento Rex
tradidit Bituricensi scriptum quoddam
suo chirographo munitum, in quo hæc
eadem fidei professio amplioribus ver-
bis descripta habebatur.

His peractis Rex adhuc in Ecclesiæ
ingressu genuflexus Præfulis annulum
deosculatus illius benedictionem recepit,
suamque ejurationem recitavit: demum
a Bituricensi Archiepiscopo, & Bor-
bonio

Sæcul. XVI.
A.C. 1593.

bonio Cardinale in pedes erectus, vix tandem ob innumeram concurrantis populi multitudinem ad Ecclesiæ chorum deduci poterat, ubi eum sequebantur Nannetensis, Sagiensis, Dinensis, Maleacensis, Carnotensis, Cœnomanensis, & Andegavensis Episcopi, necnon Rénatus Dallonius, & Jacobus David Perronius, quorum primus erat Castellienfis, alter vero Ebroicenfis Præful designatus: insuper eundem comitabantur illius Abbatiæ Religiosi præter Parisiensem, & Bellovacensem Decanos, Bellosanensem, & Coroniensem Abbates, & Abrincensem Archidiaconum ad Cadomensem sancti Stephani Abbatiam nominatum: præterea inter istos aderant sancti Stephani, & sancti Sulpitii Parochi, Theologiæ Doctores, & Frater Oliverius Berangerus pariter Doctor, ac destinatus Regis Concionator, præter sancti Gervasii, & sancti Mederici Parochos, coram quibus Rex ante Aram majorem in genua procumbens iterato ad sacra Evangelia jurans suam pollicitationem innovabat.

§. LXV.

Rex expiata coram Sacerdote conscientia Rei divina præsens.

Thu. l. 107. Eodem tempore Rex e terra surgens
avila l. 13. signo Crucis prius edito altare ipsum
aeolicu